

REISDAGBOEK VAN:

Travis Montgomery

2304

www.uitgeverijvolt.nl
Eerste druk, 2019

Copyright tekst © 2019 Victoria Farkas
Copyright illustraties © 2019 Irene Cécile

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt,
in enige vorm en op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande,
schriftelijke toestemming van Uitgeverij Volt, Amsterdam.

Vormgeving Nancy Koot

ISBN 978 90 214 1616 8 / NUR 283

REISDAGBOEK VAN
TRAVIS
MONTGOMERY

VOLT

Amsterdam · Antwerpen

N I E T B E T R E D E N P O L I T I E N I E T B E T R E D E N P 8

WAARSCHUWING

Dit reisdagboek is het rechtmatige eigendom van **TRAVIS** Montgomery
Zonder toestemming van **TRAVIS** mag je dit reisdagboek **NIET** lezen.
Doe je dat wel, dan wacht er een langzame, pijnlijke dood. ☠

GA WEG

PAS OP!

• VERBODEN TOEGANG
VOOR ONBEVOEGDEN
• Art. 461 wetboek van strafrecht.

LITIE NIET BETREDEN POLITIE NIET BETREDEN

wees gewaarschuwd!!

24H CAMERA
BEWAKING!

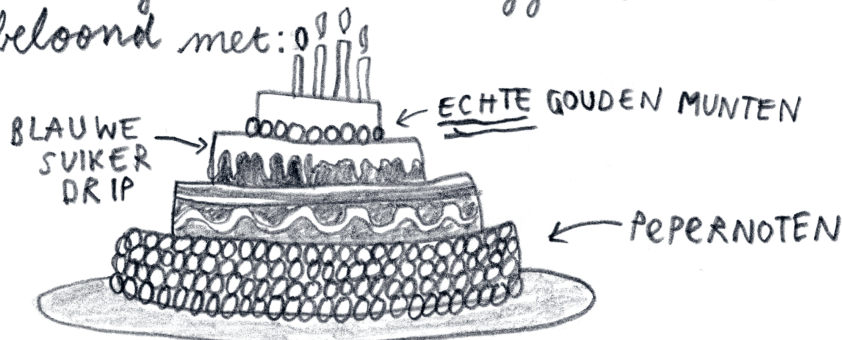

GEVAAR

Bij verlies, alseblieft teruggewen aan:

Travis Montgomery

De eerlijke vinder & teruggewer wordt beloond met:

DIT BEN IK ... OP VAKANTIE

NAAM: Travis Montgomery

LEEFTIJD: 12 jaar

IK GA OP VAKANTIE NAAR: Mars!

HOELANG: drie weken

DATUM: 15-7 tm 4-8 2304

HOE GA JE: met AirSpace 380 Odin, het grootste, snelste en modernste ruimteschip

WAT GA JE DOEN: een rondreis maken

MEEST ZIN IN: abseilen van Olympus Mons
(moet alleen mijn ouders nog even overtuigen)

MINST ZIN IN: drie weken lang dag en nacht met mijn grote-bemoedial-van-een-zus opgescheept zitten & winkelen (mijn moeder en zussen willen ALTIJD en OVERAL winkelen)

BESTE VAKANTIE, EVER: de volgende vakantie

ERGSTE VAKANTIE, EVER: vakantie naar de maan.

We zouden vorig jaar twee weken naar de maan gaan. Maar Emy werd meteen bij aankomst vreselijk maanziek en heeft ons allemaal onder gekotst.

We moesten onmiddellijk terug naar Aarde, anders zou ze doodgaan. We

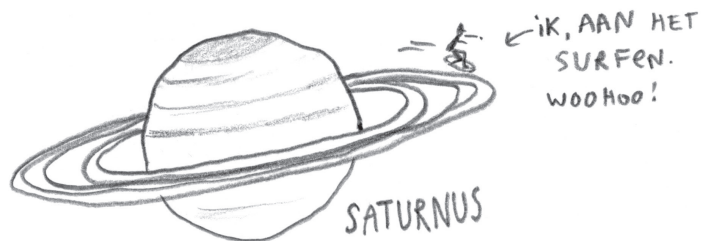
hadden niet eens tijd om ons om te kleden.

TOP 3 VAN PLEKKEN WAAR IK NOG HEEL GRAAG NAAR-
TOE WIL: de maan (maar dan zonder Emy),
Europa (niet het continent, maar één van
de manen van Jupiter), en surfen over de
ringen van Saturnus.

FOR THE RECORD: Niemand verplicht mij om
een reisdagboek te schrijven! Zo, dat is gezegd.
Maar voordat je denkt dat ik een of andere
nerd ben die in zijn vakantie vrijwillig reis-
dagboekjes bijhoudt, laat ik je dit vertellen... DAT
BEN IK NIET. Echt niet. Ik ben GEEN NERD.

Zo... Blij dat ik dat alvast ~~is~~ heb kunnen recht-
zetten.

PS. Ik wil ruimtereiziger worden en om dat te
worden, moet je alles minutieus vastleggen.

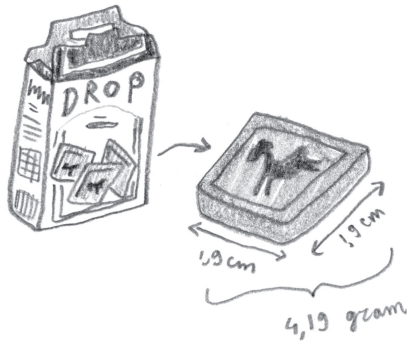
NIET VERGETEN MEE TE NEMEN

MEGASUPERBELANGRIJK:

- flying skateboard
- schaatsen
- holo-emitter
- zakmes
- favoriete muziek
- reisdagboek + potlood
- gedachtevertaler
- drop

NOTE TO SELF: niet vergeten mijn gedachtevertaler VIT te zetten als ik klaar ben met "schrijven".

BEETJE BELANGRIJK:

- mijn gloednieuwe Nike-zuimtpak (wel handig als je naar Mars gaat)
- Nike-Air-zuimteschoenen (erg handig, anders kun je niet eens fatsoenlijk lopen)
- Nike-zuimtehandschoenen (ook handig)
- zuurstofmasker (best wel nodig)
- spacebril (ook niet onbelangrijk)

↪ HMM, misschien kan ik dit beter allemaal bij Megasuperbelangrijk zetten.

MOET MEE VAN OUDERS:

- reisgids van Mars (niet vergeten de laatste versie te uploaden)
- locator (ARGH, hierdoor weten mijn ouders altijd waar ik ben)
- geüpdatete interface (irritant, hiermee kunnen mijn ouders altijd met me praten zonder echt te hoeven praten)
- mijn Zussen (≡ZUCHT≡)

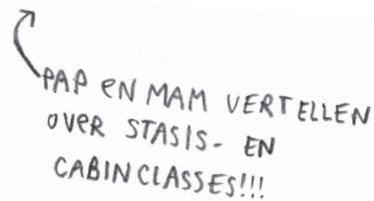
Dag 1 Vertrek naar Mars

Rondreis Mars, 21 dagen

Vandaag vertrek je van het Guyana Space Centre in Zuid-Amerika naar het International Space Station op ruim 400 kilometer hoogte. Na een korte tussenstop stap je aan boord van de AirSpace 380 Odin, het modernste schip in de interplanetaire vloot van de RMSTC (Royal Mars Space Travel Company). Wij hebben voor jou in de economyclass een stoel/bed geboekt. Reis je liever iets luxer? Laat het ons weten. Wij informeren je graag over de mogelijkheden. Wat dacht je van een eigen suite in de cabinclass? Frequent Space Travellers kunnen hun punten inzetten voor een eigen suite, met een luxe houten en marmeren interieur. Butler-robot inbegrepen. Wilt je de reis liever niet bewust 'meemaken' en Mars in een oogwenk bereiken, kies dan voor de stasisclass van de RMSTC. Je zult tijdens de reis in diepe slaap zijn, waarna je volledig uitgerust en uitgeslapen op Mars aankomt. Neem voor meer informatie contact op via interlink van de RMSTC. Hun medewerkers zullen je verder helpen.

* Voor de exacte vluchtgegevens verwijzen wij je naar het vluchtschema, dat via onze interlink geüpload kan worden.

PAP EN MAM VERTELLEN
OVER STASIS- EN
CABINCLASSES!!!

DAG 1

f +32 °C

14-7

MARS ZWEEFT TUSSEN AARDE EN JUPITER.

MARS IS VANAF DE ZON DE 4DE PLANEET.

Gedachtevertaler aan.

Om te schrijven heb ik alleen mijn gedachtevertaler nodig. Ik zet het apparaatje aan, ik kies een lettertype, denk aan wat ik wil schrijven en hup, het staat op papier. Fluitje van een cent. Het enige nadeel van een gedachtevertaler is dat je NIET, ik herhaal, NIET moet vergeten dat ding uit te zetten. Ik ben daardoor op school nogal eens in de problemen gekomen. Ik kan er toch niets aan doen dat ik soms denk dat mijn juf lelijk is en daarom geen vriend heeft? Het is alleen niet zo handig als zo'n gedachte tussen je taal- en rekenopdrachten staat.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

O ja, bijna vergeten. De gedachtevertaler werkt alleen met schrijven. Oké, het lukt MIJ alleen met schrijven. Ik kan er nog niet mee tekenen. Daarvoor moet ik misschien iets langer oefenen. Als ik nu denk aan wat ik wil tekenen, dan ... nou ja ... lijkt het dus nergens op. Daarom heb ik ook altijd een potlood bij me.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: te vroeg.

Mijn moeder stond al om zes uur naast mijn bed. De spaceshuttle vertrekt pas om vijf uur... VANMIDDAG. Het Guyana Space Centre is maar een kwartier vliegen van ons hotel vandaan. De komende uren worden dus SAAI. Ik deed alsof ik opstond, maar zodra mijn moeder mijn kamer uit was, kroop ik weer onder mijn dekbed. Helaas tetterde tien minuten later mijn vader door mijn interlink. Ik moest een update van zijn HEILIGE reisschema downloaden, versie negenhonderdveertig.

Sinds mijn ouders ZES MAANDEN GELEDEN de groepsreis naar Mars hebben geboekt, heeft mijn vader zich op het reisschema gestort. Hij zegt dat we dan allemaal precies weten wat ons te wachten staat. Maar volgens mij is hij bang dat de rondreis anders in het honderd loopt. In DIT GEZIN? Waarschijnlijk is het niet nodig om te zeggen dat mijn vader een CONTROLFREAK is? Met mijn slaperige kop keek ik er vluchtig naar. Hij had het tijdstip van het ochtendprogramma op dag 9 aangepast; het vertrek was tien minuten later gepland.

Lang leve de spontaniteit.

Zoals wijlen mijn oom Fons altijd zei: 'Leef de dag, Travis. Voor je het weet ben je dood.' Nou, en dood is 'ie inmiddels. Maar ook hij gaat met ons mee op reis, zoals onze hele dode familie. De tijd dat mensen begraven werden is allang voorbij. Dat is zo eenentwintigste eeuw.

Het is tegenwoordig de gewoonste zaak van de wereld om je overleden dierbaren in diamanten te veranderen.

Zo kun je ze overal mee naartoe nemen. Heel handig.

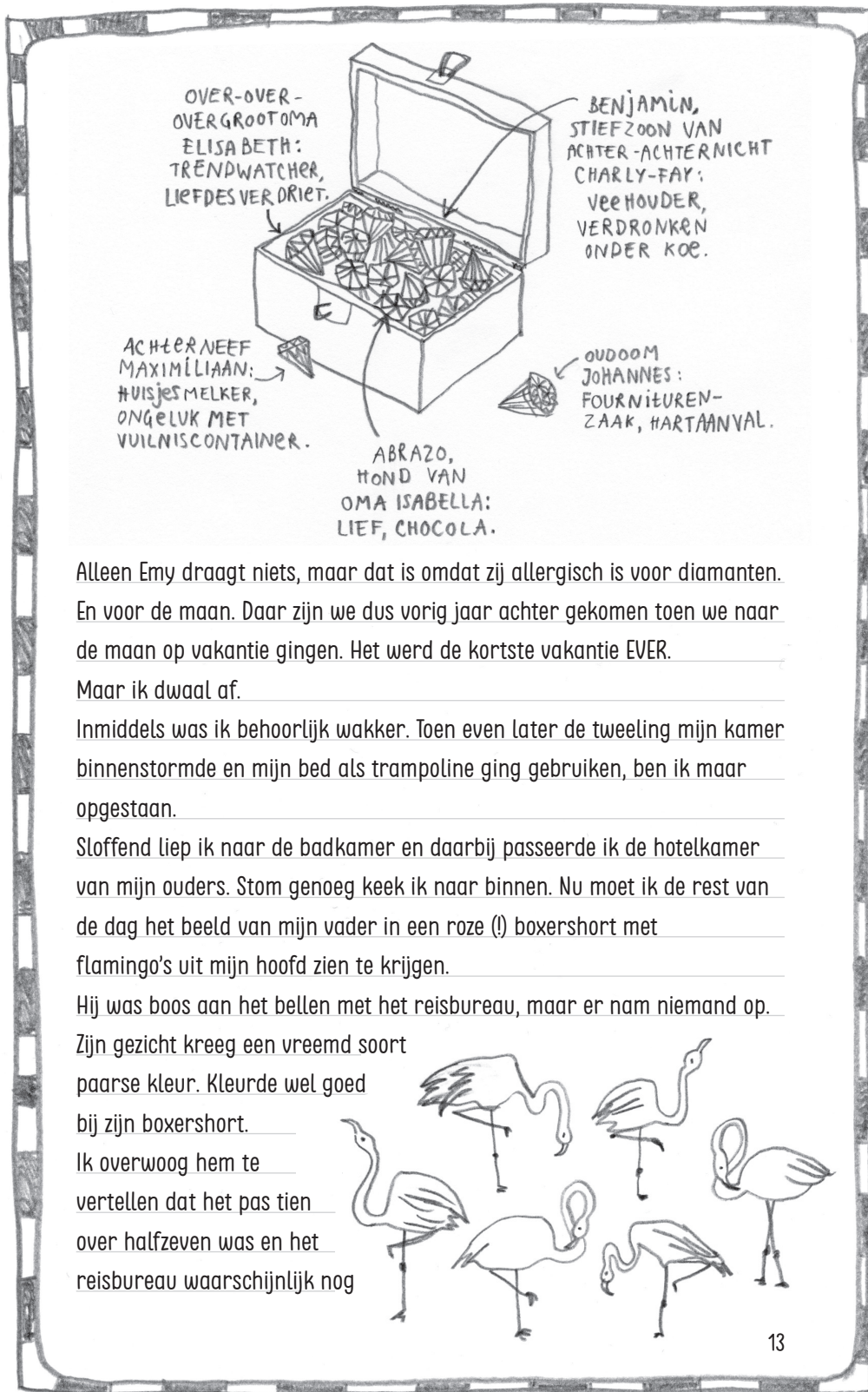
Jenna, mijn oudste zus, draagt de vier opa's en oma's om haar vingers en om haar nek.

Livvy, de ene helft van mijn tweelingzusjes, heeft een verre tante van mijn moeders kant aan een ketting hangen. Ik vind het raar, want we hebben haar nooit gekend. Ze was allang overleden voordat wij geboren werden.

Maar mijn zusje vindt die diamant de mooiste van allemaal, omdat hij zo helderblauw is. Ik verdenk haar ervan dat ze hem alleen mooi vindt omdat die verre tante van mijn moeders kant moddervet was en zo de grootste diamant van de familie werd. Voor Livvy kan niets groot genoeg zijn.

Mijn ouders dragen weet ik veel wie allemaal aan hun vingers, nek en pols. Al onze overige familieleden liggen in een speciaal juwelenkistje dat mijn ouders altijd met zich meezeulen. Zelfs als mijn moeder naar de bakker gaat, neemt ze het kistje mee. Gezellig met de hele familie een brood kopen. Ikzelf draag alleen af en toe oom Fons om mijn linkerpink. Die heb ik tenminste zelf gekend. Ik weiger familieleden te dragen die ik niet gekend heb.

Alleen Emy draagt niets, maar dat is omdat zij allergisch is voor diamanten. En voor de maan. Daar zijn we dus vorig jaar achter gekomen toen we naar de maan op vakantie gingen. Het werd de kortste vakantie EVER.

Maar ik dwaal af.

Inmiddels was ik behoorlijk wakker. Toen even later de tweeling mijn kamer binnenstormde en mijn bed als trampoline ging gebruiken, ben ik maar opgestaan.

Sloffend liep ik naar de badkamer en daarbij passeerde ik de hotelkamer van mijn ouders. Stom genoeg keek ik naar binnen. Nu moet ik de rest van de dag het beeld van mijn vader in een roze (!) boxershort met flamingo's uit mijn hoofd zien te krijgen.

Hij was boos aan het bellen met het reisbureau, maar er nam niemand op.

Zijn gezicht kreeg een vreemd soort paarse kleur. Kleurde wel goed bij zijn boxershort.

Ik overwoog hem te vertellen dat het pas tien over halfzeven was en het reisbureau waarschijnlijk nog

niet open was. Maar nog voor ik mijn mond kon opendoen, smeet hij de deur dicht.

De vakantie kon niet wanhopiger beginnen, dacht ik. Maar toen gooiden Emy en Livvy er nog wat schepjes wanhoop bovenop. Ze hadden uitgerekend vandaag de nannyrobot uit elkaar gehaald, schroefje voor schroefje. Ze wilden weten of de nannyrobot een meisje was.

Beetje jammer, want de technische dienst van het hotel heeft een wachtlijst van een week. Ik ben best handig en zou de nannyrobot zeker weer in elkaar hebben kunnen zetten, maar niet binnen de paar uur voordat we weggaan. Daar heb ik IETS langer voor nodig. De kans is NUL dat onze nanny vandaag nog in elkaar kan worden gezet. We gaan dus zonder hem/haar naar Mars. Voorlopig zou ik, als ik mijn zusjes was, maar even uit de buurt van onze moeder blijven.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: iets later, maar nog steeds te vroeg.

Eindelijk zaten we allemaal in de hotelshuttle. Net toen de chauffeur de lucht in wilde zoeven, begonnen mijn tweelingzusjes te jammeren. Ze waren vergeten te plassen. Zucht. Toen we eenmaal weer op weg waren, bleek dat Emy haar lievelingsbeer in de hotelkamer was vergeten. Daarna had Livvy honger en toen ze erachter kwam dat mijn moeder vergeten was haar favoriete koekjes mee te nemen, begon ze zo hard te brullen dat de chauffeur naar de eerste de beste supermarkt vloog zodat we koekjes konden kopen. Het humeur van mijn ouders was inmiddels gezakt tot VER, HEEL VER onder het vriespunt. Ze gaven mij overal de schuld van. Geen idee waarom, want ik had niets gedaan. Zoals gewoonlijk. En trouwens, alleen de oudste kinderen kregen toch op hun kop in normale gezinnen? Waarom kreeg Jenna dan nooit op haar donder?

Ik riep dus geheel TERECHT dat ik het oneerlijk vond en toen begon iedereen door elkaar heen te schreeuwen. Mam liet de hotelchauffeur de shuttle aan de grond zetten, stapte uit en ging demonstratief langs de kant van de weg zitten.

Pap moest wel een halfuur op haar in praten. Pas nadat mijn zussen en ik plechtig hadden beloofd onze koppen te houden, stapte ze weer in.
Nou, ik kan je wel vertellen dat ik inmiddels NUL zin in de vakantie heb.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: iets later.

Uiteindelijk kwamen we om twaalf uur op het Guyana Space Centre aan; drie hele uren later dan in de planning stond. Mijn vader was inmiddels überchagrijnig en mijn moeder megagestrest.

We checkten in, leverden onze koffers af en gingen door de ID-controle. Dat ging zo snel dat we een paar minuten later al in de taxfreezone stonden.

Nog maar vijf (!) uur wachten tot onze vlucht zou vertrekken. Zucht.

Mijn zus verdween meteen naar ... ik heb geen idee en eigenlijk wil ik het ook HELEMAAL niet weten.

Mijn ouders gingen mét de tweeling én het HEILIGE reisschema naar de speeltuin mét ballenbad. Met onze vertraging moest het schema natuurlijk herzien worden.

Ik maakte me meteen uit de voeten, maar niet voordat ik PLECHTIG beloofd had mijn interlink aan te houden. Achter mijn rug kruiste ik mijn vingers. Zodra ik uit het zicht was, zette ik het ding uit. Mijn ouders hoeven echt niet de hele tijd te weten waar ik ben. Ik ben TWAALF! Ik besloot maar wat rond te wandelen. Je moet toch wat.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: een kwartier later en dus nog steeds veel te vroeg.

0 yeah, ik heb de nieuwste game voor mijn holo-emitter gekocht. Oké, hij was niet goedkoop (mijn vakantiebudget is redelijk geslonken, maar ik heb nog voldoende over om op Mars iets leuks te kopen), maar ik kon hem niet laten liggen. Ik was er al eeuwen naar op zoek. De rest van de middag hoefde ik me niet meer te vervelen.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: Tien minuten later.

Mam heeft me opgespoord toen ik even mijn interlink aanzette om de wc te vinden. Ze sommeerde me ONMIDDELIJK dus ZONDER GETREUZEL naar het ballenbad te komen om op Emy en Livvy te passen, want zij en pap moesten nog iets regelen. Ik kreeg de NADRUKKELIJKE opdracht om ze geen MOMENT uit het oog te verliezen.

Net nu ik van level 0 naar level 1 zou gaan.

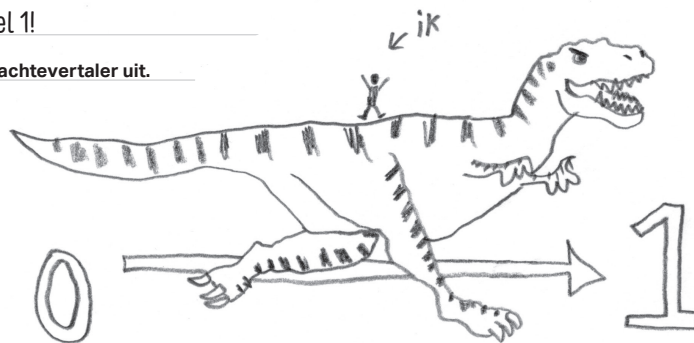
Waar is Jenna? Haar interlink staat uit. Het plassen moet ik maar even uitstellen.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: vier uur voor vertrek.

Level 1!

Gedachtevertaler uit.

Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: een minuut later.

Mijn zusjes zijn NIET meer in het ballenbad. De meeste ballen liggen NAAST het bad, dus ze zijn hier wel geweest. Oké, geen paniek. Met de interlink heb ik ze zo gevonden. NIET dus. Hun interlink staat uit: familiekwaaltje. En pap

en mam zijn de enigen die het systeem met een noodknop weer kunnen aanzetten. Ik kan dus niets doen.

De medewerkers van het ballenbad hebben mijn zusjes ook al een tijdje niet gezien.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: drieënhalf uur voor vertrek.

Ik had beter moeten weten. Verstoppen voor de rest van de familie is een van hun favoriete spelletjes. Het komt nu alleen een beetje slecht uit, zo vlak voor vertrek naar MARS.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: drie uur voor vertrek.

Ik kwam Jenna tegen. Ze stond met een of andere jongen te praten, dus ik stoorde haar liever niet.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: tweeënhalf uur voor vertrek.

En toen... sloeg de PANIEK toe. Ineens.

Adem in en adem uit X tien = paniekverlagend.

Meestal helpt het trucje, maar vandaag duidelijk niet. Ik begon zelfs zo erg te hyperventileren dat de arts van de artsenpost van het Space Centre door de luidsprekers werd opgeroepen.

De dokter haalde een plastic zakje uit de EHBO-kist en hield dat voor mijn mond. Al snel kon ik weer normaal ademen. Maar toen dacht ik aan mijn zusjes en begon het hele hypergedoe weer van voren af aan. De arts liet een brancard komen en nam me mee naar de artsenpost. Ik protesteerde flink, maar de arts begreep me niet, omdat ik nog altijd in een zakje ademde. En even later werd ik via de wachtkamer naar de kamer van de arts gerold.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: twee uur en veertig minuten voor vertrek.

Het duurde minstens nog twintig minuten voordat ik normaal kon ademen én ik voldoende moed had verzameld om het mijn ouders te vertellen.

Pap en mam waren NOT AMUSED.

Pap zette de noodknop aan en zocht contact met de interlink van mijn zusjes. NIETS. OFFLINE.

Dus zette mam de noodknop aan, maar ook die was zo DOOD als een pier.

En ook de back-up noodknoppen deden niets.

Waarschijnlijk hebben mijn zusjes hun interlink net zo vakkundig gesloopt als de nannyrobot.

Nu kon niemand ze meer vinden.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: twee uur en een kwartier voor vertrek.

Mijn zusjes werden omgeroepen.

Er is contact opgenomen met alle vluchten die in de afgelopen vier uur van het Guyana Space Centre zijn vertrokken – negentien om precies te zijn.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: een uur en drie kwartier voor vertrek.

Mam heeft de interlink op Family Mode gezet, zodat we met elkaar kunnen praten. Ze heeft Jenna via de noodknop opgeroepen mee te helpen zoeken.

Wie het nu nog WAAGDE de interlink UIT te zetten, zou nog niet JARIG zijn.

Jenna klonk behoorlijk PISSIG. Volgens mij had dat vooral iets met de jongen te maken, met wie ze stond te kletsen.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: een uur voor vertrek.

Achttien van de negentien vluchten hebben inmiddels contact gehad met de verkeerstoren van het Guyana Space Centre.

Er werd omgeroepen dat passagiers van vlucht IM375 naar het International Space Station aan boord kunnen gaan bij GATE 11. Dat is ONZE vlucht!

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: drie kwartier voor vertrek.

Pap en mam zoeken.

Jenna zoekt.

Ik zoek.

Al het personeel van het Space Centre zoekt.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: een halfuur voor vertrek.

Pap en mam zijn bezorgd.

Jenna is boos, maar dat is ze ALTIJD.

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: een kwartier voor vertrek.

Onze namen werden omgeroepen; of we zo snel mogelijk naar GATE 11 kwamen. De vlucht naar het International Space Station stond klaar om te vertrekken en als we niet meteen kwamen, dan werd onze bagage van boord gehaald en mochten we niet mee.

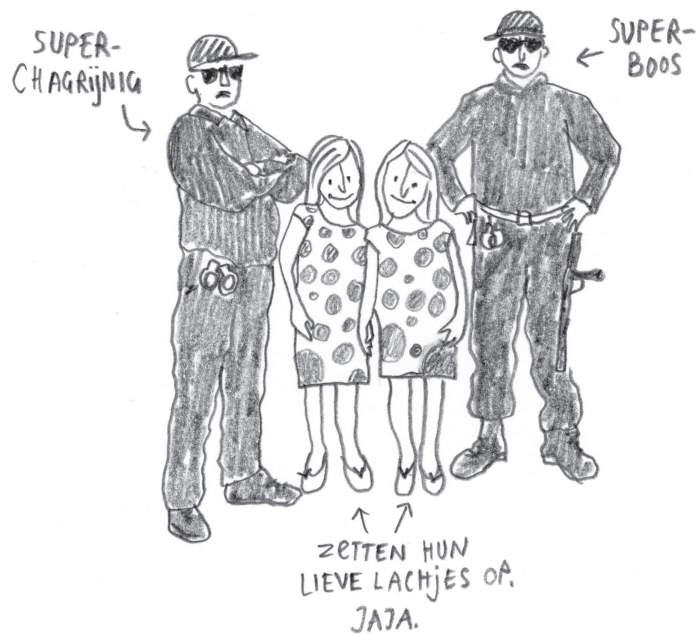
Pap en mam hebben ons via de Family Mode bij Gate 11 bij elkaar geroepen. Pap was in gesprek met de medewerkers van het Space Centre. Mam vertelde ons dat ze de vakantie naar MARS moesten afbreken. Zonder Emy en Livvy gingen we niet.

Jenna werd HEEL kwaad. Niet omdat ze nou zo graag naar Mars wilde, maar omdat de jongen, met wie ze eerder had staan praten, blijkbaar ook naar Mars ging. En nu was het MIJN schuld dat ze hem nooit beter zou

leren kennen, want IK had beter op de tweeling moeten letten. Dat zou ze me NOOIT vergeven (net zoals ze me nooit vergeeft dat ik überhaupt in haar leven ben).

Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: vijf minuten voor vertrek.

Ze zijn GEVONDEN, en hoewel ze onze bagage al van boord haalden, mochten we toch nog mee. Emy en Livvy zaten verstopt op de achterste rij van de negentiende vlucht. Gelukkig ging ook die vlucht naar het International Space Station.

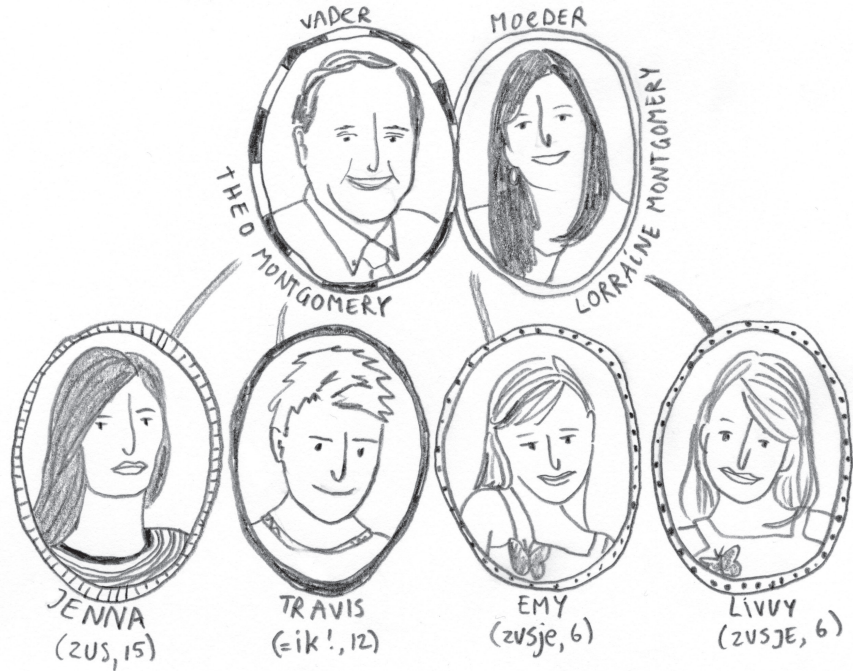
Gedachtevertaler uit. | Gedachtevertaler aan.

Tijdstip: vijfenvijftig minuten na aankomst op het Space Station.

We werden opgewacht door personeel van het International Space Station en de tweeling. Een emotionele hereniging werd het niet, want we moesten onze volgende vlucht halen. De gate bleek aan de ANDERE kant van het Space Station te zijn. We waren weer de laatste passagiers.

Gedachtevertaler uit.

IK REIS SAMEN MET:

DIAMANTEN VAN:

